

Книгитѣ, които Хаджи Теодосий е напечаталъ въ своята Солунска типография, сега сж станали толко рѣдки, толкова непознати, дѣто и въ г-нъ Иречковий български книгописъ не е спомената ни една отъ нхъ. Ние сега знаемъ много или малко токо за слѣднитѣ отъ тия книги.

1) Кратко описание на светогорскитѣ мѣнастире. За тая книга ще говоримъ подробно по-долу. Тукъ само ще забелѣжимъ, че тя е излѣзла изъ Солунската типография на 1839 г., прѣзъ мѣсець Февруарий.

2) Служеніе Еврейско ѣ все златореніе нѣхнѣ со показаніе ѿ Сціеннѣ ѣ Бжвеннѣ писаніе ветхо ѣ новѣе. И се положи на край ѿ Талмуда еврейскаго, цѣло писалъ Павелъ Медійски, цѣ ѣматъ по-вѣе хули противны прѣдъ Бга, противны ѣ прѣдъ зггели Бжін. Се пишѣ по Молдовлашески азѣкъ ѿ Неофита Монаха, цѣ беше Раввинъ ѣврейски ѣ после по Гдѣе крѣненіе се чини учѣтель хрѣтыанскій. Еторѣ па се ѣписѣ на грѣчески азѣкъ. Трѣто па сегѣ, ѿ грѣчески азѣкъ се пренесѣ ѣ се преписѣ во прѣстѣи ѣ краткѣи азѣкъ болгарскій къ разумѣнію прѣстѣму нарѣду, въ Тѣпографіи Солунской при хаци папа Теодосіи архимандрита Гѣнатскаго въ лѣто аѣлд (1839).

Прѣдложението „се чини учѣтель хрѣтыанскій“ и глаголната форма „ѣматъ“ (единств. число) доста ясно показватъ, че писателътъ на това заглавие и прѣводачътъ на „Служеніето Еврейско“ е билъ Македонецъ и, види се, изъ Западна Македония. — Отъ тая книга сж познати два екземпляра: единъ се намѣрѣва въ Императорската публична Библиотека въ Петербургъ¹⁾, за другий споменува г. В. Стояновъ²⁾. Горното заглавие ние привождаме така, както го е напечаталъ г. Стояновъ.

3) Утѣшение на грѣшнитѣ, прѣведено отъ Иеромонаха Кирила, бившаго Игумена на Лешечскій мѣнастирь (въ Скопската областъ). Солунъ 1840 г. И за тая книга ние ще говоримъ подробно по-долу.

4) „Книга за наученіе трихъ азѣковъ, славяно-болгарской и грѣческѣи и карамалицкой“. Солунъ 1841 г. Единъ екземпляръ отъ нея се намѣрѣва въ Петербургъ, въ речената Библиотека. За-

1) Глед. хронологическій указатель славяно-русскихъ книгъ церковной печати. Москва 1871, стр. 333—334, 353—354. Тукъ г. Бичковъ за тая книга е забелѣжилъ вкратцѣ така: Служеніе еврейско. Солунъ, 1839 г., въ 4—ку.

2) Въ Периодическо Списание на Българск. Кн. Дружество. Срѣдецъ 1888 г., книж. XXIII—XXIV, стр. 1024. Г-нъ Стояновъ не е забелѣжилъ, дѣ се намѣрѣва тоя екземпляръ.